

disputants-חולקים-♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

בבא בתרא-מי שמת		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
לימא, ר' שמעון בן מנסיא היא ולא רבנן											ז	
אפי' תימא רבנן, דומה שאני.											!	◇
ודקארי לה מאי קארי לה?											ז	◇
מהו דתימא: צעריה הוא דקא מדכר, קא משמע לן.											!	◇
מנין למתנת שכיב מרע שהיא מן התורה? שנאמר: (במדבר כ"ז) והעברתם את נחלתו לבתו, יש לך העברה אחרת שהיא כזו, ואי זל? זו מתנת שכיב מרע.	רב זירא אמר רב:											■
מהכא: (במדבר כ"ז) ונתתם את נחלתו לאחיו, יש לך נתינה אחרת שהיא כזו, ואי זל? זו מתנת שכיב מרע.	רב נחמן אמר רבה בר אבוב:											■
ורב נחמן מאי טעמא לא אמר מהעברתם?												ז
ההוא מיבעי ליה לכדרי												!
בכולן נאמרה בהן נתינה וכאן נאמרה העברה, אין לך שמעביר נחלה משבט לשבט אלא בת, הואיל ובנה ובעלה יורשין אותה.	דתניא, רבי:											■
ור' זירא מאי טעמא לא אמר מונתתם?												ז
אורחיה דקרא הוא.												!
מהכא: (מלכים ב' כ) בימים ההם חלה חזקיהו למות ויבא אליו ישעיהו בן אמוץ הנביא ויאמר אליו כה אמר ה' צו לביתך כי מת אתה ולא תחיה - בצואה בעלמא.	רב מנשיא בר ירמיה:											■
מהכא: (שמואל ב' י"ז), ואחיתופל ראה כי לא נעשתה עצתו ויחבש את החמור וילך אל ביתו אל עירו ויצו אל ביתו ויחנק - בצואה בעלמא.	רמי בר יחזקאל:											■
שלשה דברים צוה אחיתופל את בניו: אל תהיו במחלוקת, ואל תמרדו במלכות בית דוד, ויום טוב של עצרת ברור - זרעו חטים.	ת"ר:											■
בלול איתמר.	מר זוטרא:											■
לא ברור - ברור ממש, ולא בלול - בלול ממש, אלא אפילו בלול ורוח צפונית מנשבתו - זה הוא ברור.	נהרדעי משמיה דר' יעקב:											■
אנן אדרב יצחק בר אבדימי מתנינן לה	רבי אבא לרב אשי:											■
מוצאי יום טוב האחרון של חג הכל צופין לעשן המערכה, נטה כלפי צפון - עניים שמחים ובעלי בתים עצבין, מפני שנשמע שנה מרובין ופירות מרקיבין נטה כלפי דרום - עניים עצבים ובעלי בתים שמחין, מזרחית - לעולם יפה, מערבית - לעולם קשה, רוח צפונית - יפה לחטים בשעה שהביאו שליש, וקשה לזיתים בשעה שיניצו, ורוח דרומית - קשה לחטין בשעה שהביאו שליש, ויפה לזיתים בשעה שיניצו	ורמינהי:											■
וסימנך: שלחן בצפון ומנורה בדרום, האי מרבי דידיה והאי מרבי דידיה	ואמר רב יוסף, ואיתימא מר זוטרא, ואיתימא רב											■
לא קשיא: הא לן והא להו.												!
יום טוב של עצרת ברור - סימן יפה לכל השנה כולה.	תניא, אבא שאול:											■
האי יומא קמא דריש שתא, אי המים - כולה שתא המימא, אי קריר - כולה שתא קרירא.	רב זביד:											■
למאי נפקא מינה?												ז
לתפלתו של כהן גדול.												!
מתנת שכיב מרע מדרבנן בעלמא היא, שמא תטרף דעתו עליו.	רבא אמר רב נחמן:											■
ומי אמר רב נחמן הכי?												ז
אע"ג דאמר שמואל: המוכר שטר חוב לחבירו וחזר ומחלו - מחול, ואפילו יורש מוחל, מודה שמואל, שאם נתנו במתנת שכיב מרע דאינו יכול למחלו	והא אמר רב נחמן:											■
אי אמרת בשלמא דאורייתא, משום הכי אינו יכול למחול, אלא אי אמרת דרבנן היא, אמאי אינו יכול למחול?												ז
אינה של תורה ועשאוה כשל תורה.												!

disputants-חולקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	statement-מימרא ■ ; קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
מקרא-key:	

בבא בתרא-מי שמת		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
שכיב מרע שאמר ידור פלוני בבית זה, יאכל פלוני פירות דקל זה - לא אמר כלום, עד שיאמר תנו בית זה לפלוני וידור בו, תנו דקל זה לפלוני ויאכל פירותיו.	רבא אמר רב נחמן:											◊ ■	קמז:
למימרא, דסבר ר"נ: מילתא דאיתא בבריא איתא בשכיב מרע, דליתא בבריא ליתא בשכיב מרע												◊ ■	קמז: